

## **Sulcorebutia tunariensis** (Card.) Buin. & Don.

A.B. PULLEN

Het afgebeelde plantje, dat op eigen wortels in mijn collectie staat, is 3,5 cm Ø bij een hoogte van 4 cm. Een tweede exemplaar van dezelfde soort, dat geënt staat op **E. jusbertii**, is nog iets forser van afmetingen.

Beide exemplaren spruiten sterk, zodat door de tijd grote groepen ontstaan. De soort is in 1964 door Cardenas beschreven als *Rebutia tunariensis* Card. (C. & S. J. A. 6 - 2, 1964).

Reeds in 1965 werd de naam omgecombineerd tot ***Sulcorebutia tunariensis*** (Card.) Buin. & Don. (C. & S.J. Gr. Britain 27-4, 1965). De soort aanduiding *tunariensis* verwijst naar de groeiplaats van deze soort : Monte Tunari, een berg in het departement Cochabamba, Bolivia. De planten groeien daar op een hoogte van 3200 m.



*Foto van de  
schrijver*

In de cultuur groeien planten van deze soort, zowel geënt als wortelecht, goed. Ook de bloei laat in een zonnige kas niets te wensen over.

De bijzondere bloemkleuren zijn op de foto goed te zien. Deze overgang van kleuren, van goudgeel, via oranjetinten naar donkerrode kleurschakeringen zijn met woorden uiterst moeilijk

goed te omschrijven. In mijn collectie bloeien deze planten omstreeks eind mei, begin juni. Uit zaad opgekweekte planten bezitten een dikke penwortel. Een diepe pot en een grof grondmengsel verdienen daarom aanbeveling. Vooral na de bloei ruim water geven en volkomen droog overwinteren. Oppassen voor rode spintmijt. Kortom, een prima liefhebbersplant !

*Beatrixlaan 10, 7711 KG Nieuwleusen*

---

Dit artikel werd in **Succulenta** 62-8 (1983) (bldz. 185) gepubliceerd.  
Overgenomen met de toelating van de schrijver en de uitgever.

---